

Бібліотечні ВІСТІ

ВИПУСК № 7

ВЕРЕСЕНЬ 2011

ВИПУСКАЄТЬСЯ ЩОКВАРТАЛЬНО

Вітаємо усіх із Днем Учителя!

*Кажуть, що життя – це не ті дні, які пройшли, а ті, які запам'ятались.
Нехай цей день запам'ятається вам жовто-червоним листям, осіннім ласка-
вим сонцем, усмішками та гарним настроєм, який ви збережете на весь рік.*

День учителя є справжнім національним і суспільним святом. Немає в світі людини в якій ніколи не було вчителя, вихователя, педагога. Досвід, любов педагога здатна підтримувати вихованців протягом усього життя. Всі зусилля спрямовані на будівництво майбутнього Української держави, сприяють утвердженню цінностей, збереженню традицій і вихованню справжніх українців.

Немає праці благороднішої.

Шановні освітяни!

Щиро вітаємо вас з професійним святом – Днем працівників освіти!

Осінь золотиста
Ще сміється листям –
Зустрічає Свято Вчителів.
І щасливі діти
Їм дарують квіти
Хто, бува, й вітаючи без слів.

Ті слова в пелюстках
Ніжно розіллються,
Забринять в схвильованих очах.
Тихий сум розтане,
Серцю радо стане
Бо ж вони все кажуть. Хоч мовчать.

Мов троянда красна,
Мов би зірка ясна,
Вчителька в сузір'ї дітвори,
Їй зігріють душу,
Їй сльозу осушать
Барви багрянистої пори.

Хай же творить диво
Освітнянська нива,
Сійся. Мудрість вічна і жива!
Хай же завше линуть,
Як і в цю хвилину,
Задушевні вчительству слова!

Осінь золотиста
Ще сміється листям –
Зустрічає Свято Вчителів.
І щасливі діти
Їм дарують квіти
Хто, бува, й вітаючи без слів.

ІВАСИК Володимир, учитель.

Вітаємо з Всеукраїнським днем бібліотек!

Нехай вам завжди всміхається доля, дарує міцне здоров'я та довголіття. Бажаємо здійснення найзаповітніших мрій, а також, щоб у ваших родинах завжди панували тепло, радість та затишок.

Бібліотекар — слово сонячне і горде!

Коли ми говоримо слово «бібліотека», то поневолі уявляємо собі духовне місце, куди можна завжди прийти. Бібліотека для багатьох людей – це величезна частка їхнього життя, це не тільки сховище літератури, це цілий світ, відкритий кожному, хто любить книгу.

Читач для бібліотеки завжди дорогий і шановний гість. І коли він приходить до бібліотеки, його зустрічає бібліотекар – людина, яка завжди рада допомогти в пошуках істини, підібрати необхідні книги, дати пораду. Він як лоцман у книжковому морі, що веде упевнено свій корабель в чудову країну знань. Бібліотекар – і розпорядник долі книг, і перший стимулятор читацького інтересу, і добрий порадник. Бібліотекар – провідник, який допомагає книзі знайти дорогу до серця читача. Своїм ентузіазмом, любов'ю до друкованого слова бібліотекарі виховали не одне покоління освічених людей.

30 вересня, у цей світлий, сонячний день, у стінах нашого університету працівники наукової бібліотеки почули багато теплих слів від керівництва, від співробітників. Також з приводу свого професійного свята отримали багато вітань і побажань від студентів.

За кропітку, зовні непомітну роботу студенти вітали бібліотекарів гучними піснями і навіть власними віршами.

Бібліотека Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини – це інформаційний, культурний та освітній центр, який завжди прагне просуватись тільки вперед, щоб сприяти всебічному розвитку особистості, вихованню кращих громадянських якостей студентської молоді.

УСАТЮК О. А.
Бібліотекар читального залу №1

Читачеві

Запах клею, шелест сторінок
Старої перечитаної книги,
В якій зібрались тисячі думок,
Що в дивовижний світ мене манили.
Де серед пилу й нескінченних стелажів
Неспішно ходить мудрості хранитель –
Бібліотекар. Лише він посмів
Відкрити те, що написав Мислитель.
Усе ось тут, за цими от дверима.
Чекає. Коли б лиш читач прийшов
Узяв до рук і за звичайним шрифтом
Для себе щось цікаве віднайшов.

ДЯЧЕНКО Людмила
студентка природничо-географічного
факультету 44 група.

В університетській бібліотеці

УДПУ вважають одним з кращих університетів в Україні. І я, як представник його студентства, відчуваю гордість за місце навчання. Джерелом енергії знань нашої альма-матер є не тільки передові педагоги-науковці, знані на міжнародному рівні, а й бездонні криниці пізнання – бібліотека. Наш вуз стоїть на міцному фундаменті бібліотеки, яка своєю основою сягає в глибину історії, охоплює всі елементи буття. Саме звідси кожен «спраглий» черпає еліксир безсмертя – еліксир знання.

Колектив нашої книгозбірні робить усе можливе для надання користувачам гідного рівня послуг. Завдяки їхній клопіткій роботі наша бібліотека здійснила перехід до модерного застосування автоматизованих технологій, на основі програми «УФД/Бібліотека». Цей важливий крок набагато спростив шлях пошуку потрібної інформації у фондах УДПУ. Більшість студентів щоденно відвідує читальний зал, де є можливість задовольнити найрізноманітніші інформаційні потреби. У студентів є можливість, знаходячись у будь-якому з комп'ютеризованих приміщень університету, знайти перелік бібліотечного фонду, та проводити пошук за будь-яким елементом бібліографічного опису: за темою, автором, назвою, ключовими словами, та іншими ознаками. Крім того все комп'ютерне забезпечення читальних залів під'єднано до Інтернету, що в наш час відкриває великі можливості перед користувачами. Також інформацію щодо надходження до бібліотеки нового матеріалу можна отримати, відвідавши сторінку бібліотеки на сайті університету.

Завітавши до нашої книгозбірні ви на власні очі переконаєтесь в повному інформаційному забезпеченні наших студентів. Сьогодні і завжди колектив бібліотеки – це колектив професіоналів, неперевершених знавців своєї справи. Тому звертаючись до них за допомогою, ви завжди отримуйте відповідь на своє запитання. В додаток до усього, вони намагаються, також, змінити світогляд, розширити захоплення молодого людини: постійно влаштовуючи культурні заходи, книжкові виставки, інформаційні вечори, організують свята. У популяризації бібліотечно-бібліографічних знань важливу роль відіграють заняття з бібліотекознавства та бібліографії, метою яких є прищеплення першокурсникам важливих навичок роботи з джерелами інформації. Це дасть змогу молодим спеціалістам повною мірою використовувати той грандіозний обсяг матеріалу, що зібрався у книгозбірні.

Працівники бібліотеки запевняють, що на досягнутому зупинятися не будуть і наша бібліотека буде продовжувати розвиватися, ще швидшими темпами ніж дотепер.

ПАТАРА Олександр
студент природничо-географічного факультету УДПУ

Бібліотекарям.

Щораз, лиш зранку встаючи,
Спішать на працю щохвилини.
Вони ж працюють мить у мить,
Відаючи життя лиш книгам.
Сім'я, робота, друзів коло
Все сплуталось в єдину нить,
Бо це ж працівники бібліотеки
Працюють, щоби душу в нас вложить.
Приходиш в зал, там тиша й спокій
Та люди добрі і не злі
Працюють наче бджілки в полі
І для студентів і для викладачів.
Вони пильнують щохвилини,
Щоб знань було доволі,
Щоб ми любили читать книги,
А не бавитись алкоголем.
Бо ж кожна книга душу має,
Бо ж це писав же хтось для нас,
Для поколінь, що для держави
Майбутнє мають будувать.
А книги різні, їх є безліч.
І кожна з них – це майбуття,
Бо ж ким були б ми тут без книги,
Без цього ось письма.
Хто любить книги – розуміє,
Майбутнє наше – це вони,
Це вічна гордість України,
Героїв. Що в минулому жили.

ВАСИЛЕНКО Ольга
студентка природничо-географічного факультету

Ода бібліотекарям!

Ось ти зайшов в бібліотеку,
Може, в холод, може, в спеку.
Книгу взяти почитати,
Ну, а, може, сканувати.
Люди тут працюють – диво!
Говори до них сміливо,
Бо для нас вони працюють,
Книги клеять і цінують.
Як будеш її читати:
Правда!!! Любо в руки брати!
Те, що треба вам на парі,
Вам запишуть в формулярі.
Перевір!!! Без помилок?!
Й поверни ти книгу в строк!
А якщо не повертаєш –
Репутацію втрачаєш.
Так що так не ризикуй,
А роботу їх цілуй:
Не сміти і не штовхайся,
Черги стримано тримайся.
Мало їх, а нас багато,
Все це слід запам'ятати.
Цілуй їх робочий час,
Мало їх – не так як нас!!!
Дякуй їм, бо це важливо,
Бібліотекарі – це диво!!!

СИЛКА Ірина
студентка природничо-географічного факультету

Преображення Господнє. Спас

Преображення Господнє — це одне з дванадцяти найбільших свят у християнстві, встановлене на честь об'явлення божественної сили Христа Спасителя своїм учням. Християни, які живуть за Юліанським календарем, святкують його 19 серпня. Святі отці називали це свято другим Богоявленням. Подію преображення описують одразу три євангелісти — Матей, Марко та Лука.

Преображення Господнє, згідно з Євангелієм, відбулось перед голгофськими стражданнями Ісуса Христа. Ісус взяв із собою трьох своїх учнів — Петра, Якова та Івана і вирушив з ними на гору. Традиційно Преображення пов'язують з горою Тавор. Однак в Євангеліях немає жодної згадки про назву гори, де відбулося Преображення.

Там Христос молився, утомлені ж учні заснули. Коли ж прокинулися, то побачили, що Ісус Христос преобразився: лице Його сяяло, мов сонце, а одяг Його став білим, як сніг, і блискучим, як світло. Поруч з'явилися пророки Мойсей та Ілля й почали розмовляти з Ісусом. Згодом велика біла хмара накрила їх і пролунав голос Бога Отця: «Це Син мій улюблений, що його Я вподобав. Його слухайтеся» (Мт. 17: 5).

У момент преображення Господь дав можливість трьом апостолам побачити поєднання двох природ у Христі: божественної і людської.

Святкування цього празника сягає ще IV століття, коли св. Єлена побудувала храм на горі Тавор на честь Господнього Преображення. Від VI століття це свято поширюється в усій Східній Церкві під назвою «Господнє Преображення».

У народі це свято ще називають Яблучним Спасом, бо у цей день традиційно освячують перші плоди, серед яких — яблука, груші, мед. Цей звичай перейняла християнська Церква від Старого Завіту, який приписував приносити перші плоди до Господнього Храму (традиція юдейського свята Шавуот — свято Куців).

Успіння Пресвятої Богородиці

28 серпня православні та греко-католики святкують Успіння Пресвятої Богородиці

За традицією східної церкви, свято Успіння Пресвятої Богородиці належить до переліку дванадцяти найбільших свят церковного року. Відзначається 15 серпня за старим стилем, 28 серпня — за новим (Католицька та більшість православних церков світу святкують Успіння 15 серпня). Передував святу Успенський піст, який розпочався 14 серпня і тривав два тижні.

З апокрифів відомо, що за три дні до смерті Марії явився архангел Гавриїл і сповістив про близький перехід її до вічності.

Згідно з церковним переданням, в цей день апостоли полишили місце своєї проповіді та дивним чином зібрались в Єрусалимі, щоб попроситись з Пресвятою Богородицею та здійснити погребіння її пречистого тіла. Перебуваючи навколо її ложа, вони були засліплені яскравим світлом, в якому явився сам Христос в оточенні ангелів та архангелів. У цей момент чиста душа Діви Марії без страждання, ніби уві сні, відійшла до Господа.

Вирізняється це свято з-поміж інших і в літургійному плані. Саме в цей день в храмах відправляється Єрусалимська утренья — богослужіння, яке здійснюється тільки двічі на рік: в страсну п'ятницю і на Успіння.

У народі свято Успіння Пресвятої Богородиці ще називають першою Пречистою.

Протягом осіннього періоду є три Пречисті — 28 серпня, 21 вересня і 14 жовтня. Про них у народі кажуть: «Перша Пречиста жито засіває, друга — дощем поливає, а третя — снігом покриває». Після першої Пречистої дівчата в селах вже не мають важкої роботи. Приповідка каже: «Прийшла перша Пречиста — стає дівка речиста» — багато говорить, бо немає вже роботи. Після Успіння Пресвятої Богородиці настає весільна пора.

За народними прикметами, якщо на першу Пречисту гарна погода — вся осінь буде гарна.

Бібліотечні вісті

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м.Умань

Над номером працювали:

Редактор: Григоренко Т. В.

Редколегія: Усатюк О. А., Любомська Л. О.

Дизайн та верстка: Лесик О. С.